

هو الابهی - یا من تشرف بالمثل بین یدی من اضاء وجهه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۳۹۵

هو الابهی

یا من تشرف بالمثل بین یدی من اضاء وجهه من افق التقدیس و تجلی علیه بانوار بهرت اعین اهل السموات و الارضین علیک بهاء الله. ناله جانسوز بلکه جهانسوز که از هویت جان و دل برخاسته بود قلوب محترقه و اکباد متفتته را شعله‌ای تازه و حرقی بی‌اندازه افزود. قلب حزین به آه و حنین دمساز شد و جگری سوخته با شعله‌ای افروخته همراز گشت ذلک تقدیر العزیز العلیم. حال اگرچه از مشاهده انوار جمال مهجور شدیم به نفحات قدس ریاض احدیتش مشغول گردیم و از فیوضات یوم لقا دور ماندیم به فیوضات شمس هدایتش که از افق بقا طالع و لائحت مستفید گردیم. الحمد لله آن جناب چندی در ساحت اقدس بودید و عنایات عظیمه و الطاف عمیمه اش را مشاهده فرمودید و از خالق و خوی حق و روش و سلوک و اطوار و گفتار و رفتار دلجوی او مطلع و واقف شدید و عظمت و اقتدار الهی را در بیچن اعظم ملاحظه نمودید. سررشته به دست آمد. باید انشاءالله و لکم فی رسول الله اسوة حسنة خود بر این اسوه حسنه قیام نموده سائر احبّاء را نیز دلالت فرمائید تا انشاءالله روائح طیبه سلوک اهل الله و نفحات بیان منجذبین الی الله آفاق امکان را خوشبوی و معطر نماید. ع

جمیع احبّای الهی را به جان و دل مشتاقیم و تکبیر ابدع ابهی می‌رسانیم و به کمال تضرّع و ابتهال از فضل و عنایتش ملتسمیم که کلّ را بر امر ثابت و مستقیم و مشرق انوار تأیید و توفیق عظیم فرماید و محفلی که تشکیل

ORIGINAL

AUDIO

شده است یقین است که ملحوظ عین رحمانیت است و مشمول توفیقات صمدانیت. ربّ اید هؤلء علی نشر
روائح قدسک و انفاس طیبک فی مشارق ارضک و مغارب مملکتک انک انت المقتدر العزیز القدیر. ع ع